

Interviul nostru

Cunoștință cu... scrimerul Jean Marais

Cu Jean Marais despre sport?... Tema pare totuși firească. Doar l-am văzut de atâtea ori minuind spada și florea cu dexteritatea unui campion, sărind călare peste obstacole care ar intimida și un călăreț temerar, trecind înot riuri cu valuri înșumate. Performanțe la îndemână doar pentru un sportiv complet, un pentatlonist în toată puterea cuvintului...

Ei, bine! veți spune. Asta e la cinema!... Mai sînt trucajele, fotografiile combinate...

Și totuși, primul răspuns din interviul acordat cu amabilitate de cunoscutul actor al filmului francez ne-a confirmat așteptările (și dorințele):

— Desigur, fac sport! Nu sînt un as, bineînțeles. Dar practic sportul nu numai că divertisment obișnuit. Profesiunea imi cere de multe ori să apar în roluri de... campion imbatabil. Și chiar dacă scenariul mă pune uneori să străpung cu spada neverosimil de mulți adversari, o minulesc totuși binișor, sînt „la mine acasă” în ale scrierei. Practica mea începe de mult, de cînd nici nu mă gîndeam că florea imi va folosi vreodată la altceva decît pentru a obține note bune în catalog, la ora de educație fizică. Eram elev de școală, aveam 12 ani. Mult mai tîrziu, antrenamentele de la „Collège Louis le Grand” s-au dovedit binevenite. „Ruy Blas”, „Monte Cristo”, „Cocoșatul”, „Căpitanul

Un document: Jean Marais demonstrează (chiar și fără... florea) o poziție corectă de scrimer. În gardă!... Foto: P. Romoșan

(n. r. stadionul „23 August”) a cărei priveliște m-a incîntat pur și simplu. V-o spun deschis: aș dori ca Parisul să aibă o asemenea bază sportivă, atât de bine utilată, modernă. De altfel, toate cele văzute pînă acum în capitala Romîniei sînt motiv de admirație. Acest oraș care crește vînzînd cu ochii, în care noul arhitectonic, abia dezbrăcat de țesătura schelăriei, se ridică de pretutindeni, nu poate să nu te impresioneze, să nu-ți lase o imagine de neuitat. Casele sînt noi

ne lasă însă timp doar pentru o ultimă întrebare:

— Revenind la sport, cum apreciați rezultatul de egalitate obținut recent de rugbiștii romîni în fața celor francezi?

— A fost desigur un eveniment în lumea sportului nostru, răspunde Jean Marais. Egalitate cu rugbiul francez și încă la Bayonne, în fieful lui, înseamnă foarte mult. Este o dovadă a valorii sportivilor romîni, cărora le doresc și pe mai departe succese din ce în ce mai frumoase!

Ne-am luat rămas bun de la oaspetele nostru, grăbit spre o altă etapă a vizitei sale — studiourile de la Buftea. Cinematograful reîntra în toate drepturile...

Interviu luat de RADU VOIA MIRCEA TUDORAN

Un salut tres amical pentru lecturii de Sportul Popular Jean Marais

„Un salut foarte amical pentru cititorii „Sportul popular”.

Fracasul nu s-ar fi descurcat atât de bine în fața dușmanilor săi de moarte, fără o bună spadă în mînă... E clar.

— Știm că șederea dvs. la București este scurtă. Totuși, doriți poate să faceți cunoștință cu aspectele din viața sportivă de la noi? a fost următoarea noastră întrebare.

— Dar cunoștința s-a și făcut! ne surprinde Jean Marais. Chiar ieri am vizitat marele stadion

și frumoase, iar oamenii de pe aci, simpatici, atenți, gentili. La București n-am avut decît surprize plăcute...

Dar profesiunea de actor de cinema rezervă și momente mai dificile. De pildă: atacul amatorilor de autografe... Descoperiți prin vitrina holului de hotel, un grup de cinefili interpuie firul interviului nostru cu obișnuitul:

— Un autograf, vă rog!...

Iar Jean Marais nu refuză pe nici unul din noii săi cunoscuți. Deci, așteptăm epuizarea acestui „intermezzo”, care

Știați că...

...Gino Bartali, unul dintre cei mai mari cicliști ai lumii, a devenit radioreporter sportiv? Intr-adevăr, participînd, recent, la un concurs de crainici organizat de radiodifuziunea italiană, Bartali s-a clasat pe primul loc, cîștigîndu-și astfel un loc în echipa de radioreporteri italieni care va asigura transmiterea meciurilor de fotbal din cadrul campionatului mondial de anul viitor, din Chile.

...„recordul mondial” în materie de asistență — la un meci de fotbal este cel stabilit în 1950, pe stadionul Maracana, la finala campionatului mondial de fotbal dintre Brazilia și Uruguay? Partida a fost urmărită de 212.500 spectatori plătiți, dintre care 30.000 au stat în picioare.

Fără cuvinte... (Din SPORTOWIEC—Varșovia)

TRUȚĂ II

de AUREL FELEA

(Parafrază la ureche, Dup-o anecdotă veche).

Noi, Truță II, Salarat

Pe post de... nu-mi aduc aminte ce calificat,

Altînterî Inter între interî,

Supranumit „Picior de tun”

(Că las fundații toți mofluzi.)

Am o chestiune să vă spun.

Auzi? Echipa întreprinderii, de cînd e ea

În A, în B, etcetera,

N-a mai avut un alt talent mai mare,

În linia de-naintare,

Ca mine!... (Vreau să spun că „noi”,

Că doar, deși sînt unu, imi zice

Truță II!)

Și-auzi? Asemenea pictoare-inteligente,

Gică... să le prezînt și la antrenamente,

Că altfel — mai ziceau ei — într-o zi,

Mde... poși să știți?...

Ce „într-o zi”?

Și cum adică... „poși să știți”?

Lăsați-vă!... La alții!... Truță II

A mai văzut el de-alde voi!...

Mai mirîia o limbă guralivă

Că cîcă duc o viață... nesportivă

Și că-mi pierd vremea doar cu... nu știu ce!...

Ei, na!... Ce-i treaba voastră, bre?

Ce vă vîrîți în viața mea?... Nu vă convine?

Înlocuiți-mă!... Să văd ce faceți fără mine!

Ehe!... V-ar fluiera mulțimea,

Dac-ar intra în locul meu... puștimea!

Eu zic să vă lăsați mai moi!

Măi fraților, nu vă jucați cu Truță III!

Auzi idee la capac, ghidușă:

Duminică cîcă să stau pe tușă,

Că o să joace-n locul meu un fînc!

Ha, ha!... La noapte nici n-o să măntîne

De supărare!...

Nu, zău că ard de nerăbdare

Să văd ce mamă de bătaie căpătați!

...

La uite domnule —ncăpățînați!

Chiar m-au schimbat c-un pușt, un nu știu cine!

Și s-a fînut, al naibii, bine!

Auzi?... N-au luat bătaie!... Au învins!

...Precis că mi-au făcut-o dinadins!

Eu nu mai înțeleg nimic și basta!

Păi mie să „ne” facă una ca-asta?

Vor să „ne” lase de cărușă?

Ce facem, Truță?...

Urgent,

La treabă, la antrenament!

Chiar de la ora șapte, mîine luni!

Că nu vezi?... Aștia sînt nebuni!

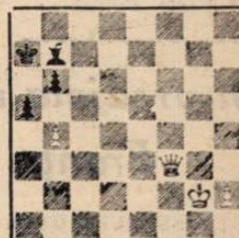
O MICĂ „DRAMĂ”

ȘAHISTĂ

În această poziție survenită miercuri seara în partida Fischer—Ghițescu din runda a XVIII-a a finalei campionatului republican de șah, cei doi parteneri au oprit ceasul de control și și-au strîns prietenie mină.

„Desigur că au convenit asupra remizei”, gîndeau spectatorii. De altfel, era evident că egalitatea nu mai poate fi evitată. Chiar și un începător vedea că după 1.b:a5 b:a5, 2.Rf2! N:f3, 3.Re3!! (nu 3.R:f3?? căci pionul negru „a” nu mai poate fi ajuns în acest caz) regele alb sosește la timp pe „a1”, cîmp de culoare inversă nebunului advers, după care survi-

GHÎTESCU

FISCHER

ne o poziție teoretică de remiză. Dar, spre stupefacția întregii săli, pe tabla de demonstrație a apărut inscripția „Albul cedeează”. Ce se întimplase? Explicația am aflat-o cîteva minute mai tîrziu. Fischer... n-a văzut această simplă variantă salvatoare, consolidîndu-se cu faptul că „se întimplă...”.

Intr-adevăr, se întimplă și s-a mai întimplat. Mai mult chiar, dr. Tarrasch, medic de profesie și unul dintre cei mai puternici jucători ai lumii de la începutul secolului, a... diagnosticat aceste cazuri socotindu-le manifestări ale unei „boli” șahiste, denumită glumeț „amaurozis schachistica acuta” (orbire șahistă acută). Iată că și în zilele noastre „boala” n-a dispărut, în ciuda faptului că medicina a făcut pași uriași înainte. Dar, pentru combaterea „orbirii șahiste” nu folosesc nici antibioticele, nici... izotopii radioactivi, nici măcar ochelarii cei mai puternici. Trebuie „doar”, puțină atenție...

ION POSTAȘU

V. CH.

POSTA MAGAZIN • poșta magazin • POSTA MAGAZIN

LAURA BUZESCU, BUCUREȘTI. — Roxana Găbunea (I.T.B.) este campioana republicană de junioare la patinaj artistic. Îi puteți scrie pe adresa clubului: strada Bibliotecii nr. 2. Am citit și P.S.-ul scrisorii dv.: „Aș dori foarte mult să primesc răspunsul cerut și promit că voi alege o patinatoare destul de bună”. Noi v-am răspuns. Rămîne acum ca dv. să vă tîneți de cuvînt!

BARBU CONSTANTIN, MAMAIA. — La J.O. de la Helsinki din 1952, Vasile Tită a boxat cu Floyd Patterson în finala categoriei mijlocii, pierzînd prin K.O. în prima repriză. În semifinală, Tită îl întrecuse pe la puncte pe pugilistul bulgar Nicolov.

NICOLAE BICA, CONSTANȚA. — 1) Nu există nici o legătură de rudenie între fotbalistul Varga de la Dinamo și jucătorul cu același nume din centrul

liniei de atac a echipei C.C.A. — 2) În ultimele două campionate de fotbal, Steagul roșu n-a pierdut nici un meci pe teren propriu. A avut emoții în unele meciuri, dar... atît!

NICOLAE SEMACA, BOTOSANI. — 1) Fotbalistul francez Raymond Kopa a imolînt în octombrie 30 de ani. Este, relativ, mic de statură: 1,59 m și cântărește 55 de kilograme. Postul în care s-a consacrat și a jucat cel mai mult este cel de centru înaintas. În unele meciuri, în funcție de nevoile echipei sale, a deîntînat și alte posturi în linia de atac. Astfel, a jucat de multe ori aripă stîngă. — 2) Cel mai mare scor între Petrolul și U.T.A. a fost cel de acum trei-patru ani, de pe stadionul „23 August”, cînd petrolistii au învins la un scor puțin obișnuit: 9-0.

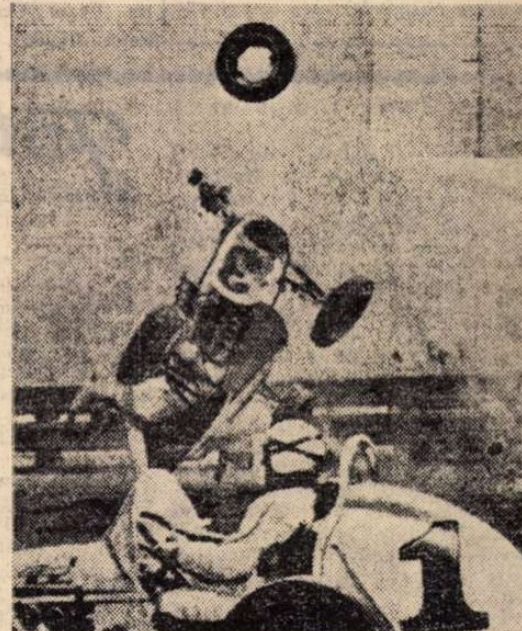
DUMITRU STANESCU, BUCUREȘTI. — C.S.M. Mureșul este... urmașul fostei echipe mureșene, care sub numele de Dermagant, R.A.T.A. sau Locomotiva Tg. Mureș a activat multă vreme în categoria A. În 1957, această echipă a retrogradat în B, iar în anul următor a „căzut” și din B. Cum promovase însă în B Voinea Tg. Mureș, s-a ajuns la o fuziune și noua echipă — cu forte unite — a început să joace în B, iar acum, după cum se vede, dă... tircoale categoriei A.

AUREL COLARIU, SÎNĂCOLAUL MARE. — Lovitura cu care se sancționează poziția de ofensid este o lovitură liberă indirectă, din care nu se poate marca un gol... direct. Dar chiar dacă s-ar putea, îl vedeți dv. pe înaintașii noștri devenind... golgheteri din executarea unor astfel de lovituri de la distanță, cînd nu nimeresc poarta uneori de la cîteva metri? Dacă ar fi așa, ne facem forte să intervenim la F.I.F.A. pentru schimbarea regulamentului!

NELU LUPOVICI, BACĂU. — „Am viziunea, nu de mult”, partida de fotbal dintre Rapid și C.C.A., transmisă de studioul de televiziune. În repriza a doua, din păcate, cele două echipe au apărut în tricouri închise, astfel că pe ecranul televizorului nu mai era nici o deosebire între una și alta. De altfel, crainicul ne-a spus că singura indicație ce ne-o poate furniza este că Rapidul atacă de la stînga la dreapta și C.C.A. invers. Această indicație nu ne putea fi utilă întotdeauna, fiindcă, așa cum e la fotbal, se formau și „pachete” de jucători „și nu-i puteam deosebi pe unii de alții”. Poate că, în cazul meciului Rapid — C.C.A. de vîin a fost și... noroiul de pe teren, care s-a lipit pe tricouri, făcîndu-le să semene unul cu altul, ca

doar picături de... noroi. Oricum, sesizarea dv. este justă, iar echipele noastre de fotbal ar trebui să se fixeze, din vîin, asupra tricourilor de care le vor purta, pentru a nu îngreuna urmărirea meciului respectiv la televiziune, cînd este cazul.

Mașina zburătoare...

Fotografia a fost luată undeva peste Ocean. Nu este nici prima nici ultima. „Cursurile morții” continuă cu febrilitate. Fabricile de automobile de curse au nevoie de reclame, de viteze din ce în ce mai amețitoare. Mașina nr. 3 a intrat în viraj cu peste 200 la oră, a derapat și a... decolat de pe pistă. De data aceasta pilotul Wayne Weiler a scăpat doar cu o fractură a maxilarului... Trebuie să recunoaștem, pilotul mașinii cu nr. 3 e un om norocos...

În 4 rînduri

În ultima vreme unii fotbalisti au purtat tricouri cu alte numere decît cele ale posturilor în care jucau.

De fapt dorim

(acesta-i focul)

Să-și schimbe nu tricoul,

...jocul!

În meciul de volei Dinamo-Progresul, antrenorul N. Sotir s-a alăturat la protestele nejustificate ale jucătorilor săi.

Îi înveți, nu pot să spun, Un „serviciu” cît mai bun

Dar fîpînd așa, ce zici?

Le faci oare un... serviciu?

ION COSMIN